

२०७३ पौष १७ आइतबार १-०१-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ३१-१२-९९ मधुवन
“नयाँ शदाब्दीमा आ-आफ्नो चलन र चेहराद्वारा फरिस्ता स्वरूपलाई प्रत्यक्ष गर”

आज बापदादा आफ्ना परमात्म पालनाका अधिकारी बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनु भएको छ। कति भाग्यवान छौ, जो स्वयं परमात्माको पालनामा पालिइरहेका छौ। दुनियाँले भन्छन्— हामीलाई परमात्माले पालिरहनु भएको छ, तर तिमीहरू थोरै विशेष आत्माहरू यथार्थमा पालिइरहेका छौ। परमात्म पालना छ, परमात्म श्रीमत छ, उहाँकै श्रीमतद्वारा चलिरहेका छौ, पालिइरहेका छौ। यस्तो आफूलाई विशेष आत्मा अनुभव गर्छौ? आफ्नो महानतालाई जानेका छौ? वर्तमान समय त ब्राह्मण आत्मा महान् हौ नै, र भविष्यमा पनि सर्व श्रेष्ठ महान् हौ। द्वापरमा पनि तिम्ना जड चित्र यति महान् बन्छन्, जो पनि चित्रहरूको अगाडि जान्छन्, नमन गर्छन्। यति धेरै तिम्ना महानता छ, जसको आजसम्म यदि कुनै पनि आत्मालाई बनावटी देवता बनाइदिन्छन्, लक्ष्मी-नारायण बनाउँछन्, श्रीराम बनाउँछन् भने जबसम्म त्यो आत्माले देवताको पार्ट खेल्छ, त्यस आत्मालाई यो साधारण मनुष्य हो भन्ने जानेर पनि, जब देवता रूपको पार्ट खेल्दैछ भने त्यस साधारण आत्मालाई पनि नमन गर्छन्। त्यस्तै तिम्ना रूपको महानता त छ नै, तर नामधारी आत्माहरूलाई पनि महान् सम्झन्छन्। यस्तो महानता अनुभव गर्छौ? जान्दछौ, बुझ्नेका छौ वा इमर्ज रूपमा आफूलाई अनुभव गर्छौ? किनकि मूल आधार नै हो अनुभव गर्नु।

बापदादाले सबै बच्चाहरूलाई अनुभवी मूर्त बनाउनुहुन्छ। केवल सुन्ने वा जान्नेवाला होइनौ। अनुभव त हरेकको चेहराबाट, चलनबाट थाहा हुन्छ। चालबाट उसको हाल थाहा हुन्छ। त्यसैले सोच— मेरो चाल कस्तो हुनुपर्छ? ब्राह्मण चाल छ? ब्राह्मण अर्थात् सदा सम्पन्न आत्मा। शक्तिबाट पनि सम्पन्न, गुणहरूबाट पनि सम्पन्न... यस्तो चाल छ? तिम्ना अनुहारबाट देखिन्छ— यो साधारण भएर पनि अलौकिक छ? तिमीहरू सबैको दृष्टि, वृत्ति, भाइब्रेशनस अलौकिक अनुभव गर्छन्? जब लास्ट जन्मसम्म तिम्ना दिव्यता, महानता जड चित्रहरूबाट पनि अनुभव गर्छन् भने वर्तमान समय चैतन्य श्रेष्ठ आत्माहरूद्वारा अनुभव हुन्छ? जड चित्र त तिमीहरूको नै हो नि!

अमृतबेला देखि लिएर हर चलनलाई चेक गर— मेरो दृष्टि अलौकिक छ? चेहराको पोज सदा हर्षित छ? एकरस, अलौकिक छ वा समय प्रति समय बदलिइरहन्छ? केवल योगमा बस्ने समय वा कुनै विशेष सेवाको समय अलौकिक स्मृति वा वृत्ति रहन्छ वा साधारण कार्य गर्दा पनि चेहरा र चलन विशेष रहन्छ? जसले पनि तिमीलाई देखून्— कामकाजमा धेरै बिजी छौ, कुनै हलचलको कुरा सामुन्ने होस्, तर तिमीलाई अलौकिक सम्झन्छन्? चेक गर— बोल-चाल, चेहरा साधारण कार्यमा पनि न्यारा र प्यारा अनुभव हुन्छ? कुनै पनि समय अचानक कुनै पनि आत्मा तिम्ना सामुन्ने आयो भने तिम्ना भाइब्रेशनबाट, बोल-चालबाट यो सम्झन्छन्— यी अलौकिक फरिस्ता हुन्? किनकि आजको दिन संगमको दिन हो, पुरानो जाँदैछ, नयाँ आइरहेको छ। के नवीनता विश्वको अगाडि देखियोस्? भित्र याद रहन्छ वा सम्झन्छौ, त्यो कुरा अलग हो। तर स्थापनाको समयलाई सोच— कति समय स्थापनामा बित्यो! बितेको समयको हिसाबले बाँकी कति समय रहेको छ? त्यसैले के अनुभव हुनुपर्छ? बापदादालाई थाहा छ— धेरै राम्रा-राम्रा पुरुषार्थी, पुरुषार्थ पनि गरिरहेका छन्, उडि पनि रहेका छन् तर बापदादा यस २१ औं शदाब्दीमा नवीनता देख्न चाहनु हुन्छ। सबै राम्रा छौ, विशेष पनि हौ, महान् पनि हौ तर बाबाको प्रत्यक्षताको आधार हौ— साधारण कार्यमा रहेर पनि फरिस्ताको चाल र हाल। बापदादा यो हेर्न चाहनुहुन्छ— कुरा यस्तो थियो, काम यस्तो थियो, परिस्थिति यस्तो थियो, समस्या यस्तो थियो,

२०७३ पौष १७ आइतबार १-०१-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ३१-१२-९९ मधुवन त्यसैले साधारणता आयो। फरिश्ता स्वरूप अर्थात् स्मृति स्वरूपमा छौ, साकार रूपमा छौ। केवल सम्झने मात्र होइन, स्मृतिसम्म होइन, स्वरूपमा छौ। यस्तो परिवर्तन कुनै समय पनि, कुनै हालतमा पनि अलौकिक स्वरूप अनुभव होस्। यस्तो छ या थोरै बदलिन्छ? जस्तो कुरा त्यस्तै आफ्नो स्वरूप नबनाऊ। कुराले तिमीलाई किन बदल्ने? तिमीले कुरालाई बदल। बोलीले तिमीलाई बदल्ने हो या तिमीले बोलीलाई बदल्ने हो? परिवर्तन केलार्थ भनिन्छ? यथार्थ लाइफको उदाहारण कसलाई भनिन्छ? जस्तो समय, जस्तो परिस्थिति त्यस्तै स्वरूप बन्यो— यो त साधारण मानिसको पनि हुन्छ। तर फरिश्ता अर्थात् जो पुरानो या साधारण हाल-चाल भन्दा पनि पर।

अहिले तिमी टपिक छ नि— “समयको पुकार”। त्यसैले अहिले समयको पुकार तिमी विशेष महान् आत्माहरू प्रति यही छ— अब फरिश्ता अर्थात् अलौकिक जीवन स्वरूपमा देखियोस्। के यो हुन सक्छ? टीचर्स भन— हुन सक्छ? कहिले हुन्छ? हुन सक्छ भने धेरै राम्रो कुरा हो नि, कहिले हुन्छ? एक साल चाहियो, २ हजार पूरा होस्? जो सम्झन्छौ केही समय त चाहिन्छ, ठीक छ एक साल नभए ६ महिना, ६ महिना नभए ३ महिना चाहियो? यसमा हात उठाउँदैनन्। तिमी स्लोगन के हो? याद छ? “अहिले नभए कहिल्यै हुँदैन”। यो स्लोगन कसको हो? ब्राह्मणहरूको हो या देवताहरूको हो? ब्राह्मणहरूको नै हो नि! त्यसैले यस नयाँ शताब्दीमा बापदादा यही देख्न चाहनुहुन्छ— जेसुकै होस्, अलौकिकता नजाओस्। यसको लागि केवल चार शब्दहरूमा अटेन्शन राख्नुपर्छ, ती के के हुन्? नयाँ कुरा होइन, पुरानै हो, केवल रिभाइज गराइरहनु भएको छ। पहिलो कुरा— शुभ-चिन्तक। दोस्रो— शुभचिन्तन, तेस्रो— शुभ भावना, यो भावना नहोस्— यो बदलियो भने म बदलिन्छु। उसप्रति पनि शुभ भावना, स्वयंप्रति पनि शुभ भावना र चौथो— शुभ श्रेष्ठ स्मृति र स्वरूप। केवल एक शुभ शब्द याद गर, यसमा ४ वटै कुरा आउँछन्। पुग्यो, मैले सबैप्रति शुभ शब्द स्मृतिमा राख्नु छ। यो सुनेका त धेरै पटक छौ। सुनाएको पनि छु धेरै पटक। अब स्वरूपमा ल्याउने अटेन्शन राख्नु छ। बापदादाले जान्नुहुन्छ— बन्नु त यिनलाई नै छ। अरू जति पनि आउनेछन्, उनले साकार रूपमा त तिमीहरूलाई नै देख्छन्।

आज वर्षको अन्तिम दिन हो नि! त्यसैले बापदादाले धेरैजसो बच्चाहरूको वर्ष भरिको दिनचर्या देख्नुभयो। के देख्नुभयो? मुख्य एक कारण देखेँ। बापदादाले देख्नुभयो— मेटाउने र समाहित गर्ने शक्ति कम छ। मेटाउँछौ पनि, उल्टो देख्नु, सुन्नु, सोच्नु, बितेकोलाई पनि मेटाउँछौ तर जस्तै तिमीले भन्छौ नि— एउटा छ चेतन, अर्को छ अर्ध चेतन। मेटाउँछौ तर मनको प्लेट भन, स्लेट भन, कागज भन, जे भन, पूरा मेटाउँदैनौ। किन मेटाउन सक्दैनौ? यसको कारण हो— समाहित गर्ने शक्ति शक्तिशाली छैन। समय अनुसार समाहित पनि गछौ तर फेरि समय पाएपछि निक्लिन्छ। त्यसैले जुन ४ शब्द बापदादाले सुनाउनुभयो, त्यो सदा चल्दैन। यदि मनको प्लेट वा कागज पूरा सफा भएन भने, पूरा मेटिएन भने त्यसमा यदि तिमीले अझै राम्रो लेख्न चाहे पनि स्पष्ट होला? अर्थात् सर्वगुण, सर्वशक्ति धारण गर्न चाह्यौ भने सदा फुल प्रतिशतमा होला? बिल्कुल सफा पनि हुनुपर्छ, स्पष्ट पनि हुनुपर्छ तब यो शक्ति सहज कार्यमा लगाउन सक्छौ। कारण यही हो, धेरैजसोको स्लेट स्पष्ट र सफा छैन। थोरै मात्र पनि बितेका कुरा या बितेका चलन, व्यर्थ कुरा वा व्यर्थ चाल-चलन सूक्ष्म रूपमा समाइरहन्छ भने फेरि समयमा साकार रूपमा आउँछ। त्यसैले समय अनुसार पहिले चेक गर, आफूलाई चेक गर, अरूलाई चेक गर्ने होइन किनकि अरूलाई चेक गर्न सहज लाग्छ, आफूलाई चेक गर्न मुश्किल लाग्छ। त्यसैले चेक गर— मेरो मनको प्लेट व्यर्थ र बितेका कुराहरूबाट बिल्कुल सफा छ? सबैभन्दा सूक्ष्म रूप हो— भाइब्रेशनको रूप। फरिश्ता अर्थात् बिल्कुल क्लिन र क्लियर। समाहित गर्ने शक्तिले नेगेटिभलाई पनि पोजेटिभ रूपमा परिवर्तन

२०७३ पौष १७ आइतबार १-०१-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ३१-१२-९९ मधुवन गरेर समाहित गर। नकारात्मकलाई समाहित गर, सकारात्मकमा परिवर्तन गरेर समाहित गर तब नयाँ शताब्दीमा नवीनता आउनेछ।

दोस्रो कुरा भनौं के देखें? भनौं वा भारी डोज होला? जस्तो बापदादाले पहिले पनि भन्नुभएको थियो- जसरी पनि मैले आफ्नो साथमा परमधाममा लिएर जानु नै छ, चाहे मारबाट, चाहे प्यारबाट लिएर जानु नै छ। अज्ञानीहरूलाई मारले र तिमी बच्चाहरूलाई प्यारले। त्यस्तै बापदादा अहिले पनि भन्नुहुन्छ- जसरी हुन्छ दुनियाँको अगाडि महान् आत्माहरूलाई फरिश्ता रूपमा प्रत्यक्ष गर्नु नै छ। त्यसैले तयार छौ हैन? बापदादाले सुनाउनु भयो नि- जसरी भए पनि बनाउनु त छ नै। नत्र नयाँ दुनियाँ कसरी आउँछ? दोस्रो कुरा के देख्नुभयो?

सालको अन्त्य हो नि! हेर, बापदादाले धेरैजसो शब्द भनिरहनुभएको छ, सबैजना भन्नुभएको छैन, धेरैजसो भनिरहनु भएको छ। अर्को कुरा के देख्नुभयो? किनकि कारणलाई निवारण गछौं तब नै नव-निर्माण हुन्छ। दोस्रो कारण- अलबेलापन भिन्न-भिन्न रूपमा देख्नुभयो। कोही-कोहीमा धेरै रोयल रूपको पनि अलबेलापन देख्नुभयो। एक शब्द अलबेलापनको कारण हो- “सबै चल्ल”। किनकि साकारमा त हरेकको कर्मलाई कसैले देख्न सक्दैन, साकार ब्रह्माले पनि साकारमा देख्न सकेनन् तर अब अव्यक्त रूपमा यदि चाहेमा कसैको पनि कर्मलाई देख्न सक्नुहुन्छ। जुन गाइएको छ- परमात्माका हजार आँखा छन्, लाखौं आँखा छन्, लाखौं कान छन्। त्यो अहिले निराकार र अव्यक्त ब्रह्मा दुवै साथ-साथ देख्न सक्नुहुन्छ। जतिसुकै कसैले लुकाओस्, लुकाउँछन् पनि रोयल्टी पूर्वक, साधारण होइन। त्यसैले अलबेलापन एक मोटो रूप छ, एक महीन रूप छ, शब्द दुवैमा एकै छ “सबै चल्ल, देखिसक्यौं के हुन्छ! केही हुँदैन। अहिले चलौं, फेरि पछि हेरौंला!” यो अलबेलापनको संकल्प हो। बापदादाले चाहेमा सबैलाई सुनाउन पनि सक्नुहुन्छ तर तिमीहरूले नै भन्छौ नि थोरै लाज-मान राखिदिनुहोस्। त्यसैले बापदादाले पनि लाज-मान राखिदिनुहुन्छ तर यो अलबेलापनले पुरुषार्थलाई तीव्र बनाउन दिँदैन। पास विद् अनर बन्न दिँदैन। जसरी स्वयं सोच्छन् नि- “सबै चल्ल”। त्यसैले रिजल्टमा पनि चल्नेछौ तर उड्न सक्नेछैनौ। त्यसैले सुन्यौ के दुई कुरादेख्नुभयो! परिवर्तनमा कुनै न कुनै रूपमा हरेकमा अलग-अलग रूपको अलबेलापन छ। त्यसैले बापदादा त्यतिबेला मुस्कुराउनुहुन्छ, बच्चाहरूले भन्छन्- देख्नेछौं के होला! तब बापदादा पनि भन्नुहुन्छ हेर के हुनेछ! आज किन यो सुनाइरहेको छु? किनकि चाहना राख वा नराख, जबरजस्ती भए पनि तिमीलाई बनाउनु त छ नै र तिमीलाई पनि बन्नु पर्ने नै छ। आज अलिकति कडा सुनाइदिँ किनकि तिमीहरूले योजना बनाइरहेका छौ, यो गर्नेछौ, यो गर्नेछौं... तर कारणको निवारण भएन भने अस्थायी हुन जान्छ, फेरि कुनै कुरा आएमा भन्नेछौ कुरा नै यस्तो थियो नि! कारण नै यस्तो थियो! मेरो हिसाब-किताब नै यस्तो छ त्यसैले बन्नु नै पर्छ। मंजुर छ नि! टिचरहरूलाई मंजुर छ? विदेशीहरू मंजुर छौ? बापदादा भन्नुहुन्छ बन्नु नै पर्छ। फेरि नयाँ शताब्दीमा भन्नेछौ बनिसक्यौं। कम से कम समय लिनुपर्छ। तर बापदादा एक वर्ष दिनुहुन्छ फेरि त सहज छ हैन? आरामसँग गर। आरामको अर्थ हो, आ राम अर्थात् बाबाको याद गरेर फेरि गर्नु। त्यो डनलप्मा आराम नगर। बापदादाको तिमीसँग धेरै प्यार छ, वा तिम्रो बाबासँग धेरै प्यार छ? कसको छ? बाबाको वा तिम्रो?

बापदादालाई तिमीहरू सबैमा निश्चय छ- तिमीहरू सबैले प्यारको रिटर्न अव्यक्त ब्रह्मा बाबा समान अवश्य बन्नेछौ। बन्छौ हैन! बापदादाले छोड्नु हुन्न! प्यार छ नि! जसमा प्यार हुन्छ, उसको साथ छोडिदैन। ब्रह्मा

२०७३ पौष १७ आइतबार १-०१-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज ३१-१२-९९ मधुवन बाबाको तिमीहरूसँग धेरै प्यार छ। पखैर बसिरहेका छन्, कहिले मेरा बच्चा आउनेछन्! त्यसैले समान त बन्छौ नि!

ब्रह्मा बाबाको एक रूहरिहान सुनाउँछु। अब १८ जनवरी आउँदै छ नि! ब्रह्मा बाबाले शिव बाबालाई भन्छन्— हजुर बच्चाहरूसँग मिति तोक्न लगाउनुहोस्, म कहिलेसम्म पखिरहने? यो मिति फिक्स गराउनुहोला। अनि शिवबाबाले के भन्नुहुन्छ? मुस्कुराइरहन्छु। बापदादा फेरि पनि भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूले नै मिति तोक्नेछन्, बापदादाले गर्नुहुन्न। यसरी ब्रह्मा बाबाले धेरै याद गर्छन्। त्यसैले मिति तोक्छौ?

नयाँ वर्षमा यो समान बन्ने दृढ संकल्प गर। लक्ष्य राख— मलाई फरिस्ता बन्नु नै छ। अब पुराना कुरा समाप्त गर। आफ्नो अनादि र आदि संस्कारहरूलाई इमर्ज गर। स्मृतिमा राख— हिँड्दा, डुल्दा म बाबा समान फरिस्ता हुँ, मेरो पुराना संस्कारहरू, पुराना कुराहरूसँग कुनै नाता छैन। बुझ्यौ? यस परिवर्तनको संकल्पलाई पानी दिंदै गर। जसरी बीजलाई पानी पनि चाहिन्छ, घाम पनि चाहिन्छ तब फूल निस्कन्छ। त्यसैले यस संकल्पको बीजलाई स्मृतिको पानी र घाम दिंदै गर। बारम्बार रिभाइज गर— मेरो बापदादासँग प्रतिज्ञा के छ? अच्छा!

चारैतर्फका महान् आत्माहरूलाई सदा परिवर्तन शक्तिलाई हर समय कार्यमा लगाउने विश्व परिवर्तक आत्माहरूलाई, सदा दृढ निश्चयद्वारा प्रत्यक्ष स्वरूप देखाउने ब्राह्मण सो फरिस्ता आत्माहरूलाई, सदा एक बाबा दोस्रो न कोही, बाबा समान बन्नेहरूलाई बापदादाको प्यारको रिटर्न दिने महावीर आत्माहरूलाई, बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदान:— आफ्नो चलन र चेहराबाट भाग्यको रेखा देखाउने, श्रेष्ठ भाग्यवान भव

तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूलाई डाइरेक्ट अनादि पिता र आदि पिताद्वारा यो अलौकिक जन्म प्राप्त भएको छ। जसको जन्म नै भाग्य विधाताद्वारा भएको छ, ती कति भाग्यवान भए। आफ्नो यस श्रेष्ठ भाग्यलाई सदा स्मृतिमा राख्दै हर्षित होऊ। चलन र चेहरामा यो स्मृति स्वरूप प्रत्यक्ष रूपमा स्वयंलाई पनि अनुभव होस् र अरूलाई पनि देखिनमा आओस्। तिम्रो मस्तक बीच यो भाग्यको रेखा चम्किरहेको देखियोस्, तब भनिन्छ श्रेष्ठ भाग्यवान आत्मा।

स्लोगन:— योगी आत्मा ऊ हो, जो अन्तर्मुखी बनेर लाइट-माइट रूपको अनुभव गराउँछ।

सूचना!

आजदेखि हामी सबैका अतिप्रिय पिताश्री ब्रह्मा बाबाको सम्पन्नता र सम्पूर्णताको यो जनवरी महिना सुरु भइरहेको छ। हामी सबै ब्रह्मा वत्सहरूले यो महिना विशेष अव्यक्त महिना, तपस्या महिनाको रूपमा मनाउनेछौं। त्यसैले प्रतिदिन विशेष मुरली क्लास पछि सबै १० मिनेट तपस्याको रूपमा ज्वाला स्वरूप शक्तिशाली योग अभ्यास गरौं तथा प्रकृति सहित सर्व आत्माहरूलाई शान्ति र शक्तिको सकाश दिने सेवा गरौं। यही लक्ष्यले प्रतिदिनको मुरलीमा विशेष एक प्वाइन्ट लेखिएको छ, जुन तपस्यामा हामीलाई विशेष सहयोग मिल्नेछ तथा पूरा दिन कर्मयोगी बनेर रहनमा मद्दत गर्नेछ।

तपस्वी मूर्त बन:—

तपस्वी अर्थात् सदा बाबाको लगनमा लभलीन, प्रेमको सागरमा समाहित, ज्ञान, आनन्द, सुख, शान्तिको सागरमा समाहित हुनेलाई नै तपस्वी मूर्त भनिन्छ। त्यसैले सबै यही अनुभवमा समाहित होऊ।